

A Győri Ítéltábla
Gf.II.20.216/2013/4.szám

A Győri Ítéltábla dr.Hollósi István ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Bacsek György Ügyvédi Iroda által képviselt I.r., a dr.Simon Ügyvédi Iroda által képviselt II.r., a dr.Bacsek György Ügyvédi Iroda által képviselt III.r. és dr.Kőhegyi György ügyvéd mint ügygondnok által képviselt IV.r. alperes ellen szerződések érvénytelenségének, illetve hatálytalanságának jogkövetkezményei iránt indított perben a Győri Törvényszék 2012. szeptember hó 10. napján kelt G.20.397/2012/14.számú ítélete ellen a II. r. alperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja, s a II.r. alperes tűrésre kötelezését m e l l ő z i ;

egyebekben, a II.r. alperes tekintetében az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja, s annak rendelkező részét újrászövegezve megállapítja, hogy az ingatlan-nyilvántartásban a **város 1-i ... hrsz. alatt felvett, "Város "1, ... alatt található ingatlan vonatkozásában az I.-II. r. alperes mint eladó, illetve a III.r. alperes mint vevő között 2005. 08. 22. napján létrejött adásvételi szerződés, továbbá az I.-II r. alperes mint eladó, illetve a IV. r. alperes mint vevő között 2005. 08. 19. napján a "A" Korlátolt Felelősségű Társaság üzletrészei tekintetében létrejött adásvételi szerződés a felperes irányában hatálytalan.**

Kötelezi az ítéltábla az II. r. alperest, hogy fizessen meg az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívása alapján az állam javára 2.500.000,-(kettőmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítéltábla dr. Kőhegyi György ügygondnoki díját 10.000. (Tízezer) Ft-ban állapítja meg. Kötelezi az ítéltábla a felperest, hogy 15 napon belül helyezze letétbe a fenti összeget ügygondnoki díj előlegezése címén a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatalánál.

Kötelezi az ítéltábla a II.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 510.000. (Ötszáz tízezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Felperes módosított keresetében - a szerződések színleltségére hivatkozással -elsődlegesen az I - II. r. alperes - mint eladó- és a III. r. alperes - mint vevő - között 2008. augusztus 22. napján létrejött ingatlan adásvételi szerződés, illetve az I-II. r. alperes - mint eladó - és a IV. r. alperes - mint vevő - között 2008. 08. 15. napján, az "A" Kft üzletrészei tekintetében

létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását és annak jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását kérte.

Másodlagos keresete - fedezetelvonásra alapítottan - ugyanezen szerződések vele szembeni hatálytalanságának megállapítására, illetve arra irányult, hogy kötelezze a bíróság az ingatlan tekintetében a III. r. alperest, az üzletrészek tekintetében a IV. r. alperest annak tűrésére, hogy 81.581.800 forint tőke, valamint annak 2005.október 21. napjától számított törvényes kamata tekintetében jogerős ítélet alapján az I. r. alperessel, a Csjt. alapján a II. r. alperessel szemben fennálló követelését az átruházott vagyontárgyakból végrehajtás útján kielégíthesse.

I-II-III-IV. r. alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkoztak, hogy az elsődleges kereset azért utasítandó el érdemben, mert a felperes az érvénytelenségi ok ténybeli alapját a fedezet elvonásában jelölte meg. A másodlagos kereset pedig amiatt alaptalan, mert a fedezetelvonó ügylet törvényi tényállása nem valósult meg, a keresettel érintett szerződések visszterhesek voltak és a jogszerző III-IV. r. alperes rosszhiszeműsége sem igazolt.

Az üzletrészek tulajdonjogának átruházásával az I-II. r. alperes az I. r. alperes, mint adós részéről az eredetileg a IV. r. alperes felé fennálló, az ingatlan tulajdonjogának átruházásával pedig az előző ügyletet követően még fennmaradó, a IV. r. alperes által utóbb a III. r. alperesre engedményezett tartozást kívánta rendezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I-II-III. r. alperest annak tűrésére, hogy a jogerős ítélet alapján az I. r. alperes által a felperes javára megfizetendő 81.581.800 forint tőke és annak 2005. október 21. napjától számított törvényes késedelmi kamata követelés végrehajtás útján történő kielégítését tűrjék, a "**Város "1**, szám alatti,hrsz alatt felvett ingatlan vonatkozásában. Kötelezte az I.-II.-III.-IV. r. alperest annak tűrésére, hogy a fenti követelés végrehajtás útján történő kielégítését tűrjék, az I-II.r. alperes és a IV. r. alperes között 2008. augusztus 19. napján létrejött üzletrész átruházási megállapodás alapján a IV. r. alperes által megszerzett III.r. alperesi üzletrész vonatkozásában.

A fentieket meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. és II. r. alperes a felperes tagjai, egyben házastársak is. A felperes felszámolása a Céglönlönyben 2005. október 25. napján került közzétételre.

2004. június 16. napján a - perben nem álló - "**D**" mint hitelező és az I. r. alperes mint adós között létrejött kölcsönszerződésből eredő tartozásért a felperes kezességet vállalt és a tulajdonát képező "**Város "1** belterület hrsz. alatt felvett ingatlan tekintetében vételi jogot engedett a hitelezőnek, aki vételi jogával élve 2005. október 20. napján meg is szerezte az ingatlant. Emiatt a felperesnek 81.581.800 forint tőkeösszeg és annak 2005. október 21. napjától számított késedelmi kamata vonatkozásában - jogerős bírósági ítéletben megállapított - megtérítési igénye keletkezett az I. r. alperessel szemben.

2008. augusztus 15. napján üzletrész adásvételi szerződés jött létre az I-II. r. alperes mint eladó, és a IV. r. alperes mint vevő között az eladók tagsága mellett működő felperesi kft. üzletrészei tekintetében, amellyel az I. r. alperes a törzstőke 90 %-át, a II. r. alperes a törzstőke 10 %-át kitevő üzletrészét egyaránt 15.000.000 forintos vételáron értékesítette. A szerződés utalt arra, hogy a IV. r. alperes megszerezte az I. r. alperes által a "C" gazdasági társaságtól magánszemélyként felvett 792.000.000 forint hitelkövetelést, ezért az üzletrész vételára az I. r. alperessel szemben beszámítással nyer rendezést, ugyanakkor a II. r. alperes részére a IV. r. alperes a vételárat 30 napon belül vállalta megfizetni.

A IV. r. alperes alapítására 2008. 08.13-án, III.r. alperes alapítására 2008. augusztus 21-én került sor. A III.r alperes ügyvezetője - önálló cégjegyzési jogosultsággal - az I. r. alperes, illetve az ügyletek során a IV. r. alperes képviselőjében is eljárta "B" volt.

2008. augusztus 22. napján ingatlan adásvételi szerződés jött létre az I-II. r. alperes mint eladó és a III. r. alperes mint vevő között - 82.000.000 forint vételár mellett - az eladók egyenlő arányú közös tulajdonát képező város 1-i ...hrsz. alatt felvett lakóingatlan tekintetében. Az adásvételi szerződés a felek között „pénzmozgás nélküli tranzakciót” rögzített, a vételárat a szerződés aláírásával és ellenjegyzésével megfizetettnek tekintették, figyelemmel arra, hogy az I. r. alperesnek a vételárat meghaladó lejárt fizetési kötelezettsége állt fenn a III. r. alperes anyavállalata (kizárólagos tulajdonosa) a IV. r. alperes felé, aki e követelését a III. r. alperesre engedményezte, az eladók pedig a fizetési kötelezettségnek az ingatlan értékesítésével kívántak eleget tenni.

Az ingatlan adásvételi szerződés vételár teljesítésére vonatkozó feltételeit a felek 2008. szeptember 23. napján akként módosították, hogy a tartozásából ténylegesen csak 42.000.000 forint került beszámításra a vételárba, míg a különbözeti 40.000.000 forintot a III. r. alperes legkésőbb 2008. december 31. napjáig vállalta megfizetni az I.r. alperes részére. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy ennek teljesítéseként 2008. szeptember 12-én - 11 nappal korábban, mint a kötelezettségvállalás - a III. r. alperes az I. r. alperes részére 40.000.000 forintot átutalt. A III. r. az ingatlant birtokba vette és szívésségi lakáshasználatot engedélyezett az I-II. r. alperes részére.

Az I. r. alperesnek az adásvételi szerződések tárgyát képező vagyontárgyakon kívül egyéb vagyona a szerződések megkötésekor nem volt és jelenleg sincsen.

Ítélete jogi indokolásában kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a szerződések érvénytelenségére alapított kereset amiatt alaptalan, mert az érvénytelenségi ok ténybeli alapját a fedezetelvonásban jelölte meg a felperes (1/2011.VI.15./ PK.vélemény 10 pont). A fedezetelvonás jogszabályi feltételei fennállta körében rámutatott arra, hogy a felperesnek a szerződéskötések időpontjában igazoltan fennállt olyan követelése, melynek fedezetét képezte volna az ingatlan és az üzletrész, egyéb vagyonnal pedig az I. r. alperes sem a szerződéskötéskor, sem később nem rendelkezett. Azt, hogy a felperes nem tette vitássá a szerződésekben rögzített vételárat akként értékelte, hogy a szerződések visszterhes ügyletként értékelendők, így csupán a III-IV. r. alperes, mint szerző fél rosszhiszeműsége vizsgálendő. A rosszhiszeműség kérdésében akként foglalt állást, hogy az ingatlan adásvételi

szerződést az I. r. alperes egyrészt eladóként, másrészt a vevő képviselőjében, a III. r. alperes ügyvezetőjeként is aláírta. Ebből következően az I. r. alperes és a III. r. alperes tudattartalma azonosnak tekintendő, így a III.r. alperes szükségszerűen tudott a felperes követeléséről és arról, hogy a szerződés a felperes kielégítési alapját elvonja.

Az üzletrész adásvételi szerződést illetően a IV. r. alperest amiatt tekintette rosszhiszeműnek, mert - az I. r. alperes gondos ügyvezetői eljárását feltételezve - a IV. r. alperesnek is tudnia kellett a felperes felé fennálló tartozásról és az I. r. alperes vagyoni helyzetéről. Maga az üzletrész adásvételi szerződés is utalt arra, hogy az I. r. alperes nem tudta visszafizetni a "C" vállalkozástól felvett hitelt. Az ingatlan megvásárlása kapcsán pedig az I. r. alperes maga adta elő, hogy a tulajdonosi döntést a IV.r. alperes, személy szerint az az "B" hozta meg, aki egyben a III.r alperes ügyvezetője és az I. r. alperes ügyvezetőtársa volt. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy az I. r. alperesnek a felperessel szemben fennálló tartozásáért a házastársi közös vagyon tekintetében a Csjt. 30.§. /2/ bekezdése alapján a II.r. alperes mint házastárs vagyoni felelőssége is fennáll. A III.r. alperes jogi személy, a II. r. alperessel, mint az I. r. alperes házastársával történő szerződése miatt, a Ptk. 203.§./2/ bekezdése alapján a III. r. alperes rosszhiszeműsége vélelmezett.

Az ítélet ellen az I-II-III. r. alperes terjesztett elő fellebbezést. Az elsőfokú bíróság G.20.397/2012/24. sorszám alatti jogerős végzésével az I. r., G.20.397/2012/26. sorszám alatti jogerős végzésével a III. r. alperes fellebbezését hivatalból elutasította.

A II. r. alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy házastársa (az I. r. alperes) eredetileg "D", utóbb a felperes felé fennálló tartozásáról és annak megfizetésére kötelező jogerős ítéletről nem volt tudomása. A Csjt. 30.§./2/ bekezdése szerinti vélelem alapján került sor a marasztalására, ugyanakkor a vélelem megdöntésére irányuló bizonyítási kötelezettségéről az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta, személyesen meg sem hallgatta. A bizonyítási teher ismeretében lehetősége lett volna annak igazolására, hogy az I. r. alperes által megkötött kölcsönügylet ellentétes volt közös házastársi érdekeikkel.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy mind a Ptk. 203.§, mind a Csjt. 30.§. (3) bekezdése körében a szerző, nem pedig az átruházó fél tudattartalma bír jelentőséggel. Egyébként pedig a jogi képviselővel eljáró II. r. alperes az elsőfokú eljárásban nem is hivatkozott a fellebbezésében foglaltakra.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint helyesbíti.

- A keresettel érintett üzletrész adásvételi szerződések tárgya nem a felperesi vagy a III.r. alperesi gazdasági társaság üzletrészei, hanem a perben nem álló, de ugyancsak az I-II. r. alperes tulajdonát képező "A" Korlátolt Felelősségű Társaság üzletrészei voltak.

- 2008. szeptember 12. napján a III. r. alperes részéről 40.000.000 forint valóban átutalásra került az I. r. alperes számlájára, az azonban nem állapítható meg, hogy a teljesítésre a 2008. augusztus 22. napján kelt ingatlant adásvételi szerződésből eredő vételár tartozás kapcsán került sor.

A II. r. alperes fellebbezése az így pontosított tényállás alapján sem alapos.

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet részben (az elsődleges kereset tekintetében) elutasító, valamint az I. r. alperes ingatlan tulajdoni illetőségére és üzletrészére vonatkozó rendelkezéseit fellebbezés hiányában nem érintette (Pp.253.§./3/ bekezdés).

Kiemeli az ítéletábra, hogy a 2008. augusztus 22. napján kelt ingatlan adásvételi szerződés kifejezetten „pénzmozgás nélküli tranzakciót” említ. Az eredeti szerződés szerint az I. r. alperesnek - az engedményezési láncolat folytán - immár a III. r. alperes felé fennálló tartozására tekintettel az ingatlan vételára beszámítással került volna kiegyenlítésre. Utóbb módosult a felek megállapodása, hogy az ingatlan vételára részben pénzbeli teljesítéssel, részben beszámítással nyer rendezést. A peradatok alapján azonban megállapítható, hogy az I. r. alperes lakossági folyószámláján történő jóváírás 11 nappal korábbi, mint a 2008. szeptember 23. napján kelt ingatlan adásvételi szerződésmódosítás. A szerződésmódosítás a jövőben, legkésőbb 2008.december 31.napjáig megfizetendő 40.000.000 forintról szól. Emiatt önmagában a - módosításnál korábbi keltű - banki bizonylat, a könyvvizsgálói igazolással és az összeg azonosságával együtt értékelve sem fogadható el a teljesítés egyértelmű bizonyítékeként. Kiemelten értékelte e körben az ítéletábra, hogy az ingatlan adásvételi szerződést és annak módosítását a III. r. alperes képviselőjében is az I. r. alperes írta alá. Mindkét szerződést ugyanazon ügyvéd szerkesztette, továbbá azt, hogy az időbeli eltérésből fakadó ellentmondásra az I. r. alperes sem tudott ésszerű magyarázatot adni a perben. Amennyiben az átutalt összeg a per tárgyát képező adásvételi szerződéssel lett volna összefüggő, úgy azt az adásvételi szerződés módosításnak szükségszerűen már teljesített vételárrészletként kellett volna tartalmaznia.

A fentiek szerint pontosított tényállás alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével érdemben helyesen állapította meg a fellebbező II. r. alperes viszonylatában az ügyletek fedezetelvonó jellegét. Indokolása döntően helytálló, azt az ítéletábra - elsődlegesen a II. r. alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel - csupán az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki.

Az elsőfokú bíróság - a II. r alperesi fellebbezési érveléssel ellentétben - helyesen határozta meg a bizonyítandó tények körét és helytálló volt a bizonyítási teher körében nyújtott előzetes tájékoztatása is. A Pp. tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009/VI.24./PK. vélemény 2. pontja értelmében a tájékoztatásnak a kereseti (vizontkereseti) kérelem ellenkérelem (kifogás) alapjaként előadottakból kiindulva az anyagi jogi szabályok szerint jelentős tényekre kell vonatkoznia. A Pk. vélemény 3. pontjában foglaltak szerint a tájékoztatást a bíróságnak az eljárás olyan szakában kell megadnia, amikor a bizonyítandó tények már ismertek és

megállapította, hogy a fél nincs kellőképpen tisztában a bizonyítási kötelezettsége tartalmával. A tájékoztatásnak folyamatosan igazodnia kell a felek per során változó nyilatkozataihoz.

A három és fél éven át tartó elsőfokú eljárásban egyetlen alkalommal sem jelezte a II. r. alperes, hogy a felperes megtérítési igényével összefüggésben nem tekinti magát kötelezettnek, holott a felperes már a keresetlevélben is megjelölte, a per első tárgyalásán pedig külön hangsúlyozta azt, hogy a másodlagos kereset azért terjed ki a II. r. alperesre is, mert a tartozás, melynek fedezetét elvonták az I-II. r. alperes házastársi vagyontöredékének részét képezi. Ennek tényét a felperesi keresettel összefüggésben nyilatkozatot előterjesztő I-IV. r. alperesi képviselő sem az első tárgyaláson, sem a későbbiekben nem tette vitássá.

Az elsőfokú bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt 20.002/2008. számon folyamatban volt per iratait ismertette, a per elsőfokú ítéletét a II. r. alperes képviselője is csatolta. Emiatt a II. r. alperesnek nem lehettek kételyei a tekintetben, hogy a felperes követelésének alapját az eredetileg "D" felé fennálló tartozás képezi, mégsem tett az elsőfokú eljárás során a fellebbezésében előadottakkal azonos tartalmú nyilatkozatot, sőt, 2009. október 5. napján a bírósághoz érkezett beadványában akként nyilatkozott, hogy az I-II. r. alperes egymás közötti viszonyát illetően „teljes vagyontöredékben élő házastárs”, mely nyilatkozata szöges ellentétben áll a fellebbezésében utóbb előadottakkal.

Kiemelten értékelendő, hogy a II. r. alperes nem csupán az I. r. alperes házastársa, hanem a felperes másik tagja is volt. A "D" által az I. r. alperesnek nyújtott kölcsönért a felperes vállalt kezességet és biztosított ingatlan fedezetet, így az ügyletről legkésőbb a felperes beszámoló és mérlegei elfogadása kapcsán mindenképpen tudomást kellett, hogy szerezzen az I. r. alperes.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú eljárás során a tájékoztatásnak és az ahhoz kapcsolódó bírói felhívásoknak nem kellett kiterjednie a Csjt. 30.§. /2/ bekezdése szerinti vélelemre és annak megdöntésével összefüggő körülményekre.

A Pp. 235.§./1/ bekezdése második mondata értelmében a fellebbezésben új tény állítására, illetőleg új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetőleg új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141.§./6/ bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

A II. r. alperes fellebbezése nem felel meg a Pp. 141.§./2/ bekezdés, 141.§. /6/ bekezdés, és 235.§./1/ bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, emiatt a helytállási kötelezettség hiánya tekintetében általa előadottak érdemi vizsgálatára a másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az ügyletek fedezetelvonó jellegét, azonban indokolása annyiban helyesbítésre szorul, hogy a Ptk. 203.§./2/ bekezdése szerinti vélelem jelen esetben egyik ügylet tekintetében sem áll fenn. A vélelem ugyanis nem az átruházó, hanem a „másik fél”, azaz az „ingyenes előnyhöz jutó”, illetve a „rosszhiszeműen szerző fél” pozíciójából tilalmazza az ügyletet, s nem fordítva. Az átruházó hozzátartozója, illetve a többségi befolyása alatt álló jogi személy; jogi személy átruházó esetében pedig annak tagja, vezető tisztségviselője, illetve annak hozzátartozója az a szerző fél, akinek rosszhiszeműsége és az oldalán ingyenes előny szerzése vélelmezett. A konkrét esetben a II. r. alperes tekintetében ez a jogszabályi követelmény nem teljesült.

Az ingyenesség és a rosszhiszeműség egyidejűleg is fennállhat, de már az egyik fennállása is megalapozza a szerződés fedezetelvonó jellegét. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a III. r. alperes - az I. r. alperes ügyvezetőként történt eljárása folytán - a teljes tényállás ismeretében kötött ingatlan adásvételi szerződést, így mindazzal tisztában volt, amivel az I. r. alperes. Szükségszerűen tisztában kellett lennie azzal, hogy e szerződés teljesítése következtében a felperes követelése behajthatatlanná válik, s ezáltal rosszhiszeműsége is egyértelműen megállapítható.

Az üzletrész adásvétele tekintetében kiállított „átruházási okirat”, a IV. r. alperes 2008. augusztus 27. napján kelt „igazgatói határozata” és az I. r. alperes tárgyaláson tett előadása egyező volt a tekintetben, hogy a szerződő felek megállapodása az volt, hogy a mindkét üzletrész vételára beszámítással nyerjen kiegyenlítést. Ezzel szemben a II. r. alperes üzletrésze vonatkozásában a 2008. 08. 15. napján kelt adásvételi szerződés banki utalással történő teljesítést ír elő.

A kifejtettek szerint a szerződési dátumok ellentmondásai miatt a pénzügyi teljesítés tényleges megtörténte nem igazolt a perben. Az I. r. alperes évekkel későbbi nyilatkozatában is csak a beszámítással történő teljesítést erősítette meg, így ez tekinthető a szerződő felek tényleges akaratának, egyúttal a pénzben történő teljesítést cáfolja.

A bírói gyakorlat szerint amennyiben a jogosult követelése és a kötelezett vagyoni helyzete a szerző fél által ismert, úgy a „**szerző fél**” az általa gyakorolni kívánt teljesítési mód (a **beszámítás**) megvalósulása esetén, azaz szerződés visszterhes jellege mellett is **rosszhiszeműnek tekinthető**, ha az általa nyújtott ellenszolgáltatás a felperes - mint jogosult - igényének kielégítésére alkalmatlan. (1/2011/VI.15./PK. vélemény 5. pont)

A III. r alperes ingatlanvásárlásához a tulajdonosi döntést a IV. r. alperes hozta meg, így neki is tisztában kellett lenni az ügylet I. r. alperes személyéhez köthető körülményeivel. Az üzletrész átruházási szerződés maga is rögzíti, hogy az I. r. alperes nem teljesítőképes, így a közvetett bizonyítékok által - értékelve azt is, hogy a IV. r. alperes képviselőjében eljáró személy megegyezik a III. r. alperes másik ügyvezetőjével - a IV. r. alperes rosszhiszeműsége is megfelelően igazolt.

Annak nincs jelentősége, hogy időben későbbi az ingatlanügylet, mint az üzletrész adásvételi szerződés, ugyanis az okiratba foglalást az I. r. alperes előadása szerint megelőzte az ügyletek feltételeinek szóban és együttesen történő egyeztetése.

Tévesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a visszterhesség tényét a felperes nem vitatta. A felperes csak az okiratokban foglalt összegeket, ezáltal az abban foglalt formális tartalmat nem vitatta, de az elsődleges keresetéhez (színleltség) kapcsolódó érvelése folytán, a másodlagos (a hatálytalanság iránti) keresetre is vonatkoztatta azt, hogy a visszterhesség valódi bizonyítéka, a beszámításra felhasznált tartozás léte (és engedményezése) nem igazolt.

A perbeli esetben az ügyletek visszterhes jellege sem volt megállapítható. A III. és IV. r. alperes beszámítással kívánta a vételártartozást kiegyenlíteni. A beszámítani kívánt követelés eredeti jogosultja "C" vállalkozás volt. A felperes az engedményezés megtörténtét is vitássá tette, így azt az alperesek tartoztak igazolni, akik e kötelezettségüknek sikerrel nem tudtak eleget tenni. Az alperesek az általuk csatolt okiratokkal nem tudták sikerrel igazolni a beszámítani kívánt követelés kapcsán az engedményezési láncolat megvalósulását, s ezáltal az ellenszolgáltatás létét. Valamennyi peradat együttes értékelése mellett sem elegendő az ügylet visszterhes jellegének igazolásához önmagában az okirat szövegezése, mivel ezt egyéb peradat nem támasztja alá, a fentiekben már hivatkozott más peradatok viszont cáfolják.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság nem a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően szövegezte meg a hatálytalanság megállapítására és a kielégítés tűrésére kötelező ítéleti rendelkezéseket, s az általa alkalmazott megoldással mintegy „integrálta” a megállapításra és marasztalásra vonatkozó rendelkezéseket. A felperes 2009. július 24. napján kelt előkészítő iratában tűrésre irányuló kereseti kérelmet csak a III. és IV. r. alperessel szemben terjesztett elő, keresete összhangban állt az irányadó bírói gyakorlattal. Az 1/2011/VI.15./PK. vélemény 7. pontja szerint a marasztalási keresetet a jogot szerzővel szemben kell előterjeszteni a jogosultnak, a kötelezettel szemben a relatív hatálytalanság megállapítása iránti kereset a helyes igény.

Emiatt az ítélőtábla a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a II.r. alperes tekintetében részben megváltoztatta és mellőzte a II.r. alperes tűrésre kötelezését, egyúttal a hatálytalanság megállapítása tekintetében - az egyértelmű megfogalmazás érdekében - pontosította az ítélet rendelkező részének II. r. alperesre vonatkozó szövegezését.

A fenti rendelkezések nem érintették a felperes és a II. r. alperes viszonylatában a pervesztesség - pernyertesség arányát.

A II. r. alperes fellebbezése alaptalannak bizonyult, ezért a másodfokú eljárásban felmerült költségeit maga viseli. A Pp.78.§. /1/ bekezdése és a Pp.239.§-a alapján köteles megtéríteni a felperes másodfokú perköltségét, mely a Pp. 76. §. (2) bekezdése alapján előlegezett 10.000.Ft ügygondnoki díjból és a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§. /2/ bekezdés b/pontja,

3.§ (5) és (6) bekezdése és 4/A.§-a alapján a felperesi jogi képviselője által kifejtett tevékenységgel arányban álló bruttó 500.000.Ft másodfokú ügyvédi munkadíjból tevődik össze.

A II. r. alperes a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése alapján köteles megtéríteni pervesztessége folytán a csupán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Győr, 2013.évi november hó 13. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: